Besluiten en beproevingen

25 maart 1957
lezing 2D

“Gegroet in de naam van God. Ik breng jullie Gods zegen.

Beste vrienden, Gods liefde doordringt deze hele schepping. Zij is een levende krachtstraal die rondgaat en weer bij zichzelf terugkeert, die zich als een kringloop sluit, zoals al het geestelijke zich als een kringloop moet sluiten. En we zijn allemaal op zoek naar deze krachtstraal, bewust of onbewust. Het verlangen naar deze liefde zal zowel de mens als de geesten aanzetten, aantrekken, aansporen; en – al naar gelang zijn kennis – zal de mens dit verlangen òf begrijpen en vervolgens daarmee overeenstemmend met behulp van zijn wil en zijn denken de consequenties aanvaarden, òf hij zal deze gevoelens verkeerd interpreteren en deze drijvende kracht op een andere manier, om het zo te zeggen, de ruimte geven en daardoor dikwijls zelfs op een dwaalweg belanden, niet wetend wat de drijfkracht, de werkelijke betekenis van deze gevoelens, van dit zoeken en daardoor van dikwijls verkeerde bevindingen eigenlijk is.

Wie echter al zover in zijn ontwikkeling is gevorderd dat hij begrijpt wat deze voor hem vooralsnog onverklaarbare gevoelens en verlangens werkelijk zijn, heeft al veel gewonnen want hij zal dan ook weten in welke banen hij deze gevoelsstromen dient te leiden. Daardoor zullen er minder misvattingen en misverstanden over de eigen zielskrachten zijn die eenvoudig verkeerd geïnterpreteerd worden.

De liefde voor God, het verlangen naar God is de stuwende kracht in ieder mens en zelfs degenen die God nog niet hebben gevonden of denken dat ze niet in God geloven, ook bij hen zijn deze sterke stromen

in de ziel aanwezig. Wie deze hele ommekeer in zijn geestelijke ontwikkeling eenmaal ervaart, God bewust ziet, die zou ik willen zeggen treedt een nieuw leven binnen. Dit kan zich ook in één en dezelfde incarnatie afspelen. Wie door deze poort heengegaan is, zal al in een lichtere wereld leven maar er zijn nog veel meer poorten die hij moet passeren.

Voor de meeste mensen is dit leven op aarde hoe dan ook onbegrijpelijk. Ze kunnen de zin en het doel ervan niet onderkennen omdat ze alleen datgene zien wat ze met hun aardse ogen kunnen bevatten, ze kunnen hun zielenoog nog niet in hun bewustzijn brengen. Daarom lijkt alles voor hen zinloos, hun verdriet, hun beproevingen, de eenzaamheid en vele andere dingen. Pas wie begrepen heeft dat dit leven één van de vele leerperioden is, één schakeltje in een lange keten zal eerst slechts een vermoeden van de verbanden hebben en ze dan vervolgens steeds vollediger begrijpen zodat hij zijn geluk in dit leven niet meer zal zoeken in de onmiddellijke vervulling van elke wens maar het gericht zijn op het geheel als doel zal hebben. Hierdoor kan hij aan de ene kant de eventuele ontberingen van dit leven verdragen en doorstaat hij anderzijds tegelijkertijd de beproevingen en voldoet hij aan de voorwaarden die gesteld zijn om een hogere levensvorm te bereiken alsmede een toestand van blijvend geluk die hem niet van buitenaf ontnomen kan worden.

Ik wil het nu hebben over die groep mensen die de eerste poorten al is gepasseerd, die al inzicht in deze fundamentele waarheden heeft. We moeten dikwijls constateren dat ook zulke mensen vaak niet zoveel vorderingen maken als ze zouden kunnen. Het hangt immers van de vrije wil van ieder individu af hoe groot de voortgang is. De een laat het op zijn beloop en moet misschien om iets te kunnen overwinnen of volbrengen vele, vele keren opnieuw worden geboren om telkens weer hetzelfde te ervaren. Iemand anders die deze fundamentele waarheden heeft beseft, zal ook in *zichzelf* de consequenties aanvaarden en zijn doel en streven op zijn geestelijke vooruitgang richten - wat echter op geen enkele manier betekent dat hij voor zijn aardse problemen wegloopt! Integendeel. Want de aardse en geestelijke problemen zijn immers heel nauw met elkaar verbonden en een aards probleem is juist de uitdrukking van een specifiek geestelijk probleem. Het verschil zit ‘m alleen daarin dat de oplossing van een probleem vanuit een ander gezichtspunt wordt gezocht. Alleen wie het probleem geestelijk oplost, kan het pas werkelijk in aardse zin oplossen.

Niettemin, hoe vaak zien we niet dat mensen wel het een en ander weten maar in zichzelf de verbanden nog niet leggen. Ze zoeken God en inzicht toch op de een of andere manier nog steeds ergens buiten zichzelf door hun uiterlijke kennis te vergroten wat op zich wel goed is maar het is niet voldoende; er moet voortdurend voor een evenwicht worden gezorgd. De verworven kennis moet steeds persoonlijk worden toegepast, verwerkt en ten nutte gemaakt, in zichzelf opdat er een harmonie ontstaat. Om dus werkelijk vooruitgang te boeken moet je het van twee kanten aanpakken: je moet steeds in die mate opnieuw kennis van buitenaf tot je nemen, waarin je het voorafgaande al verwerkt en in jezelf opgenomen hebt; het mag nooit theorie blijven, het moet dagelijkse praktijk worden die in je persoonlijke leven wortel schiet. Het is dus wel nodig dat de mens zijn inzicht in de waarheid van de schepping, de geestelijke wetmatigheden enz. vergroot. Maar dit is slechts één kant van de zaak, het mag daar niet bij blijven. Zonder die andere kant, juist dat innerlijke verwerken, is er geen harmonie in de vooruitgang, geen werkelijke vervulling en daarom eigenlijk ook geen echte vooruitgang.

Daarom moet je jezelf leren kennen, ja, je moet met jezelf aan de slag gaan, je moet jezelf op de proef stellen, je moet het overwinnen van jezelf wat in het begin vaak heel moeilijk is ten uitvoer brengen, alles wat zo vleiend is en wat de mens zichzelf zo graag wijsmaakt afleggen om het opnieuw te bezien. Bij iedereen is er iets bijzonders, bij iedereen ligt het anders, bij velen speelt er iets soortgelijks of zelfs hetzelfde. Maar telkens wanneer we het weer over de geestelijke vooruitgang van de mens hebben, wordt daarmee bij iedereen toch iets heel individueels bedoeld. En jullie, vrienden, zouden in jezelf op zoek moeten gaan naar ‘waar in mijzelf, op welk punt reageer ik nog niet in overeenstemming met de verschillende werkelijkheden, met name de geestelijke wetten ook al is het maar op een nog zo subtiel innerlijk niveau. Waar zijn mij bepaalde dingen in mezelf nog niet echt duidelijk?’ Met deze zelfonderzoeken moet de mens eigenlijk steeds doorgaan. Dan zal hij zover komen dat hij datgene in zichzelf wat nog niet klopt langzaam uitbant en daardoor gelukkiger wordt. Maar om dat te bereiken moet hem eerst duidelijk worden wat hem nu eigenlijk hindert. Daarvoor is het nodig dat hij daarnaar op zoek gaat, de wil, de waarachtige wil hiertoe heeft en zich de inspanning getroost. Want wanneer jullie in dit of in een ander opzicht niet gelukkig zijn, kunnen jullie er zeker van zijn dat dit direct of indirect met zo’n eigen, innerlijke hindernis te maken heeft. Zouden jullie wensen eenvoudig-

weg vervuld worden zonder dat die obstakels eerst werden opgeruimd, dan zou ook nooit iemand daar werkelijk gelukkig door kunnen worden; jullie zouden geen duurzaam geluk kunnen scheppen, het zou zich weer moeten oplossen. Pas wanneer de innerlijke harmonie tot stand is gekomen, wanneer de verhouding tot God werkelijk harmonisch is doordat zijn wetten innerlijk worden nageleefd, is de ziel rijp voor geluk en harmonie.

Mensen zeggen vaak tegen zichzelf: 'Tja, ik wil best geloven dat zo'n verbinding met de goddelijke wereld mogelijk is maar wat moet ik ermee? Waar heb ik hem voor nodig?' Ik zou hierop willen zeggen: zo'n contact kan dat *ene* deel geven dat voor een verdere ontwikkeling nodig is, namelijk het opnemen van kennis van buitenaf. Verder geeft het aanwijzingen en hulp en is het een richtingaanwijzer bij het zoeken, vinden en het innerlijk toepassen van het uiterlijke weten, dus het *tweede* deel dat nodig is voor de ontwikkeling. Voor die ontwikkeling heeft de mens steeds weer aanmoediging, kracht en zegen nodig, afgezien van die heel concrete hulp en ook dat kan hem hier worden gegeven. In enkele gevallen zijn er heel begaafde mensen die dit inzicht hebben en naar wie een mens toe geleid kan worden maar in zulke gevallen, net zoals bij een medium, werkt Gods wereld en zo iemand is min of meer een werktuig van Gods wereld. De ene keer werkt deze door te inspireren, een andere keer meer direct. Maar de hulp van buitenaf is op de ene of de andere manier een belangrijk bestanddeel, zonder dat gaat het niet. Ze dient als bouwmateriaal gezien te worden waarmee jullie zelf verder moeten bouwen om je leven werkelijk zo goed mogelijk te benutten en er het beste van te maken.

Ik heb in mijn vorige lezing in het kort iets gezegd over het feit dat de mens in zijn leven beslissingen moet nemen. Mij werd gevraagd hoe een mens bij zijn handelen altijd kan weten wat juist is. En daar zou ik het ook nog over willen hebben. Dat is nou precies wat de mens onder andere in zijn leven moet leren, ook al lijkt het soms moeilijk. Veel mensen kunnen wel beslissingen in uiterlijke zin nemen, sommigen kunnen dat niet eens maar heel veel mensen kunnen innerlijk geen besluiten nemen, in hun gevoelsstromen, in hun innerlijke, gevoelsmatige reacties zijn ze daartoe helemaal niet in staat en ze zijn het zich niet eens bewust omdat al deze dingen worden toegedekt. Alleen wanneer ze een begin gaan maken met het onderzoeken van hun diepste innerlijke beweegredenen en emoties, zullen ook zij moeten erkennen

hoe het er wat dit betreft tot dusverre bij hen voorstaat en daarom zullen ze dan pas kunnen beginnen met het innerlijk nemen van besluiten. Dit gebrek aan innerlijk besluiten nemen komt niet alleen tot uiting bij problemen die direct met medemensen te maken lijken te hebben maar gewoon bij problemen die betrekking hebben op henzelf, hun innerlijke houding, hun gevoelens en reacties. Het is alleen niet mogelijk om jullie hier duidelijker te laten zien wat voor gevolgen dit heeft maar er zal zich daarvoor nog een gelegenheid voordoen zodat ook die vrienden dit beter gaan begrijpen die niet in therapie zijn en om die reden op basis van de hulp die hun door dit contact in ruimere mate persoonlijk ten deel viel deze stromingen in zichzelf al onderkend hebben. Dus diegenen die zich op voorhand niet veel bij deze gevoels-beslissingen kunnen voorstellen moeten afwachten en ook hen zal de kennis mettertijd worden gegeven. Ik zou hier nu verder over het onderwerp 'het kunnen beslissen' in het algemeen willen spreken.

Het is vaak zo dat juist de mens die werkelijk vervuld is van de drang om het goede te doen, die werkelijk graag rechtvaardig wil zijn ervoor terugschrikt om iets te doen wat God onwelgevallig zou kunnen zijn, uit angst om het verkeerde te doen, en op die manier doet hij vaak helemaal niets. En daarbij begrijpt hij niet dat hij ook door geen besluit te nemen een besluit neemt en dit moet op de een of andere manier ook zijn uitwerking hebben omdat de wereld en dat wat jullie tijd noemen niet stil staat. Alles gaat in deze levensstroom door en wat jullie ook doen, wat ook het niet doen insluit, moet zijn gevolgen hebben. En wanneer de mens voor het nemen van besluiten terugschrikt, betekent dit dat hij in zijn eigen ziel een of andere sleutel nog niet heeft gevonden. Hij leeft daar misschien zonder zich dat altijd bewust te zijn in een angst, hij stuurt zijn levensbootje niet en gelooft en hoopt op die manier – ook dikwijls weer onbewust – dat God of het lot hem het nemen van beslissingen uit handen neemt. Dit kan ook best zo nu en dan gebeuren maar in het algemeen mag de goddelijke wereld niet ingrijpen omdat de mens dat onder andere juist moet leren. Hij moet leren om de verantwoordelijkheid voor zijn beslissingen te dragen. Hij moet leren zich de moeite te getroosten om door zijn persoonlijke, geestelijke inspanningen, door zijn steeds groter wordende zelfkennis en zelfoverwinning – en alleen daardoor wordt zijn geestelijk zien versterkt – zo'n donkere, verwarrende, de waarheid bedekkende mist op te doen trekken. Alleen op die manier kan hij wat er in zijn eigen ziel speelt en ook dat wat buiten hemzelf gebeurt doorgronden. Hij moet leren een situatie, ook al is die vaak gecompliceerd, in zijn geheel

in ogenschouw te nemen met alles wat er voor hemzelf en voor anderen aan vast zit. Hij moet leren om door het oplossen van zulke onopgeloste problemen daar het maximum voor zijn geestelijke ontwikkeling en zuivering uit te halen. Dit alles betekent dat het nodig is om een probleem aan te pakken in plaats van het uit de weg te gaan, het van je weg te duwen, er struisvogelpolitiek mee te bedrijven. Het is iets heel anders wanneer je met zo'n houding dan tot de slotsom komt dat je voorlopig nog niet in staat bent om een besluit te nemen omdat je de juiste gedragslijn *nog* niet vermag te zien. Dan moet je God bidden om inzicht en dien je ook bereid te zijn om wanneer het moment daar is waarop het inzicht op grond van verdere persoonlijke inspanningen kan worden gegeven, dat tot je te nemen en in overeenstemming daarmee te handelen. Dus, het is één ding om het nemen van een besluit uit te stellen, alles wat daarmee samenhangt toe te dekken en verder geen aandacht aan dit probleem te schenken, en een ander om te proberen de waarheid te vinden en welbewust *voorshands te besluiten* om nog geen besluit te nemen totdat je met de grootst mogelijke inzet in staat bent om een juiste beslissing te nemen die, als deze werkelijk juist is, geen twijfel in je binnenste zal achterlaten en op die manier in de ziel een steeds grotere innerlijke vrede en harmonie tot stand zal brengen. Alleen op die manier word je kapitein op je levensboot. De mens *kan* achter de zuivere waarheid van een situatie en de daarmee verbonden voor hem juiste wijze van handelen komen maar alleen dan wanneer hij alle dekmanteltjes van zelfvleierij wegdoet en ook alles wat zijn gemakzucht, de weg van de minste weerstand voedt. Pas wie zich zo vrij heeft gemaakt, heeft de belemmeringen bij het vinden van de waarheid opgeruimd. Dat wordt nou precies van de mens gevraagd en hij kan het wel maar natuurlijk niet zonder zich in te spannen en werkelijk te willen en te volharden. En wanneer een mens een heel leven leeft waarbij hij beslissingen die hij kan nemen niet neemt, dan heeft dat reacties en kettingreacties tot gevolg en ontstaat daaruit een geestelijke vorm waarmee hij is getekend, en het zal in het volgende leven des te moeilijker zijn om deze knoop te ontwarren en het 'kunnen besluiten' te leren. Daarom moeten jullie die deze woorden tot je nemen goed nadenken. En zelfs van jullie kortzichtige, menselijke standpunt uit gezien berokkent het niet-besluiten jullie de grootste schade, niet alleen geestelijk maar ook in zuiver aardse zin, ja zelfs vanuit jullie eigen egoïstische standpunt wanneer jullie proberen om niet zo heel erg egoïstisch te kijken. Jullie moeten je geluk zelf opbouwen door te leren de geestelijke wetten in hun volle omvang na te leven, zonder dat kom je niet verder.

Zijn er nog vragen?”

VRAAG: Sinds mijn vroegste jeugd heb ik last van een soort, niet direct depressie maar van minder energie en levensvreugde in de maand maart. Ook dit keer heb ik het heel sterk gevoeld, en ik voelde heel erg dat mijn geestvrienden niet dichtbij me waren. Kun je me daar iets over zeggen en ook wat het met de Iden van maart te maken heeft die van Caesars dood afkomstig is, in ieder geval dit begrip?

“Om te beginnen zou ik willen opmerken dat ieder mens zijn eigen stromen heeft, jullie noemen dit ook wel planeet- of horoscoop-invloeden. Er is een bepaald ritme dat best zo nu en dan, zoals het zich misschien aan jullie voordoet, kan worden onderbroken maar aangezien jullie slechts een zeer gebrekkige kijk achter de schermen kunnen hebben, zien jullie juist niet dat dit ritme helemaal niet onderbroken wordt maar op zijn eigen manier volgens een systeem dat, als ik het zo mag zeggen, jullie nu eenmaal nog niet volledig bekend is verder gaat. Zo heeft de mens zijn – wat jullie sterrenbeeld noemen – met z’n gunstige en ook moeilijke tijden die allebei hun bijzondere betekenis hebben. Wanneer deze ongunstige stromingen naar binnen plaatsvinden, zijn dat de tijden van de beproevingen die voor de mens die geestelijk naar hogere dingen streeft veruit de belangrijkste tijden zijn. Zonder deze zou er überhaupt geen vooruitgang kunnen zijn. – Wat nu het algemene betreft, wat ook wel de Iden van maart wordt genoemd, dat zit zo: vanuit ons geestelijke standpunt is dit de tijd van de wedergeboorte van het jaar of de jaargetijden. De lente is immers symbolisch gezien de vroege jeugd, de winter de ouderdom. En iedere geboorte brengt pijn met zich mee, er is geen geboorte die niet op een of andere manier pijnlijk moet zijn en zo is het ook met de geestelijke geboorte. Wanneer de mens zich in geestelijke zin een nieuw leven schept ofwel zich hoger ontwikkelt, kan dit ook niet zonder pijn gebeuren, er is zelfoverwinning en zelfkennis voor nodig en dit alleen al is geestelijk pijnlijk zoals ieder genezingsproces via de weg van de pijn tot stand komt. En zo is het ook in de natuur, de hele aardse schepping gaat door barensweeën heen die niet alleen in de vroege lentestormen tot uitdrukking komen maar ook in de geestelijke stromingen.”

VRAAG: Kan dit begin ook niet met de opstanding van Christus te maken hebben?

“Het is niet toevallig dat die gebeurtenis in deze tijd van het jaar plaatsvond. Het moest allemaal gebeuren zoals het gebeurde tot en met als laatste bijzonderheid het precieze tijdstip.”

VRAAG: Als de mensen nu zo hun eb- en vloedtijden hebben, is het dan altijd zo dat bij de ebtijden de geestelijke bescherming je verlaten heeft?

“Dat is zeker dikwijls zo. Wanneer jullie je tijd met beproevingen hebben, moeten jullie leren om dat wat je te bereiken hebt eerst met de bescherming te bereiken. Dan trekt deze bescherming zich wat terug en zijn jullie aan jezelf overgeleverd, staan jullie om het zo te zeggen even ver af van de goddelijke als van de duistere machten en moeten jullie zo laten zien dat jullie met je wil de juiste dingen doen. En dan, wanneer jullie dat geleerd hebben, worden deze duistere machten voor een tijd zelfs heel dicht in jullie buurt gelaten (maar de goddelijke bescherming waakt steeds op een afstand en ziet er op toe dat alles goed verloopt) opdat jullie je nog beter kunnen beschermen. Pas dan zijn jullie zo sterk dat God zich op jullie kan verlaten, pas dan kunnen jullie er werkelijk zeker van zijn dat jullie op de desbetreffende zwakke punten waarvoor deze beproevingen juist nodig waren meester over jezelf zijn geworden. Dit is de gang der dingen en de perioden waarin jullie aan je zelf zijn overgeleverd, respectievelijk waarin het duistere in jullie buurt kan komen, vallen altijd in die tijden die jij met eb aanduidt. Daarentegen dienen de gunstige tijden ervoor de mens hernieuwde kracht voor de volgende periode van beproevingen te geven en van het resultaat van het tot nu toe verworvene te genieten, zichzelf op dat punt te sterken. Ik wil hier ook nog opmerken dat wanneer deze duistere geesten bij jullie in de buurt komen, het altijd de specialisten van dat ogenblik zijn – want de duistere wereld heeft, net zoals de goddelijke wereld haar specialisten – die net zulke fouten hebben als ieder van jullie persoonlijk. Een duistere geest kan nooit de macht over jullie krijgen waar jullie deze overeenkomstige eigenschap niet bezitten en jullie hem niet toestaan om heer en meester over je te worden.”

VRAAG: Wat ik daarbij niet begrijp, is dat het dikwijls helemaal niet om een of ander probleem gaat of de fouten zijn helemaal niet anders dan die, die juist in het bijzonder aan een onderzoek worden onderworpen door wat het leven van buitenaf brengt, je merkt alleen gewoon dat de geestelijke

bescherming zich verwijderd heeft, je voelt je moe en lusteloos of terneergeslagen.

"Het is ook beslist helemaal niet nodig dat altijd nieuwe problemen of fouten onderzocht worden, het kan voor jullie vaak weer om hetzelfde gaan omdat jullie nu eenmaal nog meer op de proef gesteld moeten worden om werkelijk zeker te zijn. Wanneer je in zo'n periode bent en dit zware gevoel niet weggaat, dan is dat vaak een teken dat je het heel bijzondere van deze beproeving nog niet hebt beseft, of dit bijzondere nu iets nieuws of al iets bekends voor je is. Want steeds wanneer je beseft wat de diepere reden voor een beproeving is – en iedere moeilijke tijd is zo'n zware beproeving – dan zal alleen al doordat je ten volle beseft wat het met deze beproeving te maken heeft, automatisch het zware voor een groot deel wegtrekken.

Dit is een zeer belangrijke regel die je goed moet onthouden omdat deze in zekere zin een meetlat voor jullie kan zijn voor het nagaan van wat er nog rest om door meditatie te onderzoeken. En het is ook niet zo dat in elke tijd van beproevingen alle fouten en zwakheden aan de beurt kunnen komen, het zijn telkens steeds maar bepaalde en dan wordt er in de volgende fase weer op iets anders overgestapt enz. tot er weer van voren af aan begonnen wordt om op die manier dat wat er al tot op zekere hoogte is bereikt te verdiepen en te consolideren. Al degenen die deze weg heel intensief gaan, zullen dit kunnen bevestigen. Het hangt ook helemaal niet van jullie zelf af wat er telkens 'aan de beurt' is, integendeel het leven brengt van buitenaf het gebeuren naar jullie toe dat jullie, wat deze of gene fout of zwakheid betreft, op de proef kan stellen. Jullie zullen heel precies merken wat de geestelijke wereld naar jullie toe brengt, wanneer jullie het uiterlijke gebeuren van dit standpunt uit beschouwen en jullie elke dag op de juiste manier terugblikken."

VRAAG: Maar de gezondheid, het weerstandsvermogen gaan eigenlijk ook hand in hand met deze tijden en het zicht is dan op de een of andere manier niet zo helder.

"Natuurlijk, het ene hangt heel nauw met het andere samen. Het is een negatieve kringloop die alleen door de zelfoverwinning en de wil van jullie zelf doorbroken kan worden. Zodra hij verbroken is, zullen met het zich oplossen van het geestelijke probleem ook de lichamelijke gezondheid en het weerstandsvermogen steeds verder toenemen. Zo is

er ook geen lichamelijke ziekte die haar eigenlijke oorsprong niet in het geestelijke heeft, welke lichamelijke verklaringen men er misschien ook voor heeft."

VRAAG: Vinden ook kanker of andere ongeneeslijke ziekten hun oorsprong in het geestelijke?

"Vanzelfsprekend. Denk je dat een mens zo'n lot beschikt kan worden wanneer hij daar niet iets van te leren heeft? Is er ergens een gevolg zonder oorzaak? Het kan toch geen toeval zijn dat een mens door zo'n lot getroffen wordt als de kleinste dingen niet eens aan het toeval worden overgelaten. Maar het is een rechtvaardig en goedgunstig lot omdat deze mens anders niet of alleen na lange omzwervingen waarop de pijn misschien niet ineens maar geleidelijk aan moet komen, blijvend gelukkig en vrij kan worden. Hij heeft iets nodig dat hem eruit licht omdat hij anders steeds weer zou terugvallen. Het kan ook voorkomen en dat gebeurt vrij vaak dat een wezen vóór de incarnatie zelf zo'n zwaar lot kiest, in het besef dat de weg omhoog op die manier sneller te bereiken is."

VRAAG: In zulke tijden komt dan ook niet het juiste gebed bij je op, het is dan überhaupt moeilijk om te bidden.

"Dat is nu juist de innerlijke overwinning. Wie doordrongen is van het besef dat deze tijden iets bijzonders van jullie willen, zal dan ook niet zo makkelijk toegeven maar volharden, ondanks dat het moeilijk is om geestelijk op zoek te gaan, terug te kijken, te mediteren, om inzicht te vragen, zichzelf met zijn hele wil te vervullen. Alleen op die manier kun je overwinnen, alleen op die manier deze negatieve kringloop doorbreken en zo telkens sterker worden en de beproevingen steeds beter doorstaan doordat je er achter komt wat de zin ervan is.

Jullie hoeven dan ook niet zulke mooie gebeden uit te spreken zoals jullie dat anders wel doen, immers wanneer jullie echt heel graag willen dat men jullie het inzicht geeft zodat jullie deze beproevingen kunnen begrijpen, jullie jezelf daarin beter leren kennen, dan is dat het belangrijkste. Natuurlijk zijn deze tijden moeilijk maar niemand krijgt meer dan hij in staat is om te volbrengen. En wanneer een mens al een zeker niveau heeft bereikt, dan heeft hij daardoor ook grotere verplichtingen dan zijn zwakkere broeders. En hij zal dan zelf het meest profiteren van het vatten van de zin van deze beproevingen, van het leren van hen in

plaats van, zoals zijn zwakkere broeders, nooit helemaal te begrijpen wat de bedoeling van de moeilijke tijden van het leven is. Hij zal juist door dit besef ook steeds minder onder de moeilijke tijden lijden want de vermeende zinloosheid van de mensen met nog minder zicht is misschien wel het zwaarst te dragen; dus je niet laten gaan, niet zwichten ook wanneer het op een dag lijkt alsof het niet te vermijden is, wanneer het lijkt alsof het jullie krachten te boven gaat.

Verzamel je krachten, stel de volgende dag des te meer pogingen in het werk, het zal jullie met Gods hulp, met zijn kracht en zijn zegen waar jullie altijd om kunnen vragen zeker lukken. Daarom is het ook zo belangrijk om alle wetmatigheden van buitenaf tot je nemen zodat jullie deze leren kennen en begrijpen en ze in steeds diepere lagen van je bewustzijn kunnen doordringen. Want op die manier zullen jullie hen kunnen gebruiken als de tijden het moeilijkst zijn en bijgevolg zullen jullie je leven steeds beter leven. En wanneer bijvoorbeeld een familie wordt beproefd, heeft een ieder daar weer iets anders van te leren, iets dat past bij zijn karakter, zijn zwakke plekken."

VRAAG: De zielen in de diepte hebben vaak veel kwellingen te verduren. Anderzijds is Lucifer echter toch wel de slechtste van alle boze geesten en hij gaat niet door deze kwellingen heen. Hoe is dat met elkaar te rijmen?

"Jullie mensen geloven altijd maar dat pijn het ergste is. Maar er is nog iets ergers, namelijk wanneer een ziel nog niet zover is dat hij de pijn kan ervaren. Met de pijn is men al een stap dichterbij God gekomen. Ik wil jullie graag uitleggen hoe het proces verloopt en - daaraan kunnen jullie ook de heerlijkheid van de gehele schepping herkennen – hoe de duisternis God uiteindelijk toch in de kaart moet spelen. Ik geef dit als voorbeeld: Lucifer heeft zijn handlangers en ook daar is sprake van een hiërarchie met machtige en minder machtige wezens. Krijgt nu zo'n machtige handlanger een opdracht die hij niet kan volvoeren, zoiets als dat het hem niet lukt om een mens van het rechte pad naar God af te brengen (op die manier heeft deze mens door zijn wil om niet voor de verleiding te bezwijken een bijdrage geleverd) dan verliest hij steeds meer macht totdat hij ten slotte in de situatie terechtkomt waarin hij zelf door die duivelse wezens gekweld wordt. En wanneer een wezen heel erg wordt gekweld, komt het beslist dichterbij God want juist dan verlangt het dikwijls naar God. Hoe verder het dus in de duivelse werelden "afdaalt" des te meer "komt" het in werkelijkheid "naar

boven". Hoe verder het wezen van de kwelling is verwijderd, des te onharmonischer is het innerlijk en Lucifer bevindt zich op grote disharmonische diepte. Hoe groter de kwelling echter is, des te sterker moeten de innerlijke stralen zich op elkaar afstemmen totdat het individuele wezen een keer zover komt dat het ook zonder kwelling de harmonie in zichzelf steeds groter kan laten worden. Later zijn het dan allerlei soorten zelfoverwinning in plaats van kwelling en nog veel later zijn ook die niet meer nodig. Ook jullie mensen kunnen een idee van deze gang van zaken in jullie zelf wakker roepen als jullie bij jezelf nagaan: hoe veel vaker de mens wanneer hij echte pijn heeft harmonie in zichzelf bespeurt, dan wanneer hij geen echte pijn heeft maar door elkaar geschud wordt, opstandig is enz., waarbij hij echter helemaal uit elkaar getrokken wordt en van binnen heel onharmonische gevoelens heeft. – Hoe meer de goddelijke wetten zich verbreiden des te minder handlangers Lucifer mettertijd zal hebben."

VRAAG: En wat is Lucifers straf?

"Lucifer is nu natuurlijk nog lang niet zover. Hij leeft nu, zoals gezegd, in de grootst mogelijke disharmonie die hij alleen zou kunnen laten verdwijnen als hij zijn innerlijke houding zou veranderen en dit zou dan ook langs de weg van de pijn moeten gebeuren. Is dit duidelijk voor jullie?"

VRAAG: Gedeeltelijk, het lijkt alsof het grote gevecht zich afspeelt tussen de kwade en de goede geesten en de mens alleen maar speelbal is.

"Nee, de mens vecht mee als hij dat wil. Wanneer hij of precies zo'n geest die zich in een tussentoestand bevindt de weg van de minste weerstand kiest, dan zal hij een speelbal zijn en daarmee de duistere kant steunen, ook al beseft hij dit aanvankelijk niet."

VRAAG: Maar wat gebeurt er als toevallig de slechte geesten juist sterker zijn?

"Hij is alleen dan speelbal als hij zich van de geestelijke wetmatigheden afkeert. Want deze wetmatigheden vormen de wapens waarmee hij zou moeten meevechten. Het is aan hem om deze wapens op te nemen en te gebruiken. Geen kwade geest, al is hij nog zo sterk, kan vat op hem krijgen als hij dat niet toelaat. Op het ogenblik dat hij

tegen zijn eigen lagere zelf vecht, beschermt hij zich volledig. Dat is precies wat jullie zouden moeten doen: meevechten! Dit mag men wel van jullie vragen. En ik laat jullie zien op welke wijze jullie zouden kunnen en moeten meevechten, met de zelfkennis, het in waarheid open zijn voor alles wat in jullie ziel aanwezig is voor het blootleggen van alle diep verborgen gevoelens om ze zo recht te zetten, te herzien, aan de goddelijke wetten aan te passen; met het verwijderen van alle voorwendsels en zelfmisleidingen. Dan zal niets duisters jullie ooit kunnen deren. Begrijp je dat?"

VRAAG: Slechts voor een deel, omdat je hiervoor hebt gezegd dat God bij tijden niet helpt.

"De mens krijgt alleen dan met deze tijden te maken wanneer hij in staat is om zichzelf met behulp van zijn wil en zonder hulp van buitenaf te bewijzen. De wil van de mens speelt altijd een grote rol maar er wordt nooit meer van hem gevraagd dan hij mogelijkerwijs kan volbrengen."

VRAAG: Er zijn echter zoveel mensen die zo lijden dat ze deze kracht niet kunnen opbrengen. Bijvoorbeeld, iemand die precies weet dat hij een ziekte heeft waaraan hij zeker zal komen te overlijden, wat zou zo iemand moeten doen?

"Het is juist bij zulke mensen veel vaker duidelijk zichtbaar dat zij hun beproevingen doorstaan dan bij mensen die een eenvoudig doorsnee leven leiden. Juist degenen die erg door het lot zijn getekend zijn vaak veel eerder in staat om hun beproevingen te doorstaan als zij ze nemen voor wat ze zijn en daaruit het nodige leren omdat zij hun kruis opnemen in plaats van tegen hun lot in opstand te komen.

En ik moet er steeds weer de nadruk op leggen dat God niemand meer geeft dan hij kan of zou kunnen dragen en volbrengen, als hij dat zou willen. Jullie mensen kunnen dit echter onmogelijk beoordelen omdat jullie nooit van jullie naaste kunnen weten welke reservekrachten er nog in hem schuilen die hij braak laat liggen of die hij in verkeerde banen leidt. Verder begaan jullie steeds weer een vergissing door te denken dat dood en pijn het ergste zijn. Ik bedoel daarmee de aardse dood, deze hoef je echt niet als straf te zien. De geestelijke dood die aan het einde van de weg van de minste weerstand staat, is het ergste. Zo zullen bijvoorbeeld twee verschillende mensen niet met dezelfde

pijn te maken krijgen. Jij wat minder dan iemand anders maar weer meer dan weer iemand anders. Dat is heel precies bepaald en daarin kan nooit een vergissing gemaakt worden, ook deze vergelijking moet altijd opgaan.

VRAAG: Beste geestvriend, je hebt gezegd dat iedere geboorte of deze nu geestelijk of lichamelijk is met pijn verbonden moet zijn. Dat begrijp ik niet en ik geloof dat er zeker van allerlei geboorten zijn die helemaal niet met pijn gepaard gaan.

"Omdat jullie wetenschap nu pijnstillende middelen gevonden heeft? Dat verandert echter niets aan het feit want ook al voelen vrouwen bepaalde lichamelijke pijnen niet, er vindt toch een enorme verandering in het hele systeem plaats en dat heeft toch pijn tot gevolg. Ze is ziek, ze ligt, ze kan haar normale werkzaamheden niet uitvoeren, het hele lichaam reageert op de pijn ook al wordt hij niet bewust gevoeld. Ook als een mens bijvoorbeeld een operatie ondergaat en hij voelt de pijn op dat ogenblik niet bewust, dan ondervindt het lichaam toch de gevolgen. Je moet dit dus niet zo letterlijk opvatten. Ik versta onder pijn niet altijd een duidelijke lichamelijke pijn zoals bij een gebroken voet of een snee in je vinger of iets dergelijks maar alle verschijnselen van de pijn, het zware, in het geestelijke de zelfoverwinning, enz. Ook een kunstenaar zal je bijvoorbeeld de bevestiging geven dat hij wanneer hij een kunstwerk schept, dit als een geboorte ervaart ook zonder indirecte lichamelijke pijn maar het bevallen van een kunstwerk met alle barensweeën wordt door iedere kunstenaar ervaren."

VRAAG: Je zegt ook dat wanneer het niet goed gaat, dat je altijd de weg naar het gebed kunt vinden. Ik persoonlijk, ik zeg het heel eerlijk, wanneer het niet goed met me gaat heb ik helemaal geen zin om te bidden, ik merk helemaal niet dat ik daarnaar verlang. Ik bid alleen als het me goed gaat.

"Het is het makkelijkst voor de mens om te bidden wanneer het hem erg goed of erg slecht gaat enz., niet wanneer hij zorgen heeft of verbitterd is maar wanneer hij zich werkelijk in gevaar bevindt of een diepe pijn heeft die zijn hele ziel in beroering brengt. Het is het moeilijkst om in die tussentoestand te bidden, met de ergernissen van het leven want dan worden zijn zielskrachten juist bedekt. Vanaf dat punt moet hij er zich dan doorheen slaan om bij zijn eigen innerlijke sleutel te komen. Maar juist dit zich er doorheen slaan is goed voor de

mens, zal hem sterken. Hij vindt het juist in deze tijden het moeilijkst omdat zijn lagere zelf hem van de verbinding met God afhoudt, de zelfoverwinning schuwt en neigt tot de weg van de minste weerstand, van het zich laten gaan. Al deze lagere stromingen, het toegeven aan het zwakke, de opstand en wat er verder nog allemaal in de menselijke psyche aanwezig kan zijn, dit alles leidt hem van de verbinding met God in zijn wereld weg. Als de mens van wie dit al kan worden verwacht hier steeds maar weer zwicht, moet nu eenmaal steeds weer hetzelfde naar hem toe komen, moet hij steeds weer met hetzelfde geconfronteerd worden. Juist daarom zou het zo belangrijk zijn deze zelfoverwinning tot stand te brengen die, wanneer je daar een keer aan bent begonnen, wanneer je de wil daartoe een keer hebt gemobiliseerd minder moeilijk is dan het eerst lijkt. De mens heeft juist altijd die zelfoverwinning het meest nodig die hij het moeilijkst vindt."

VRAAG: Ik heb vannacht een droom gehad waarbij ik heel duidelijk het gevoel had alsof ik van heel ver weg kwam en ik kon dan hier m'n weg niet vinden. Kun je me daar iets over zeggen?

"Wat ik je daarover kan zeggen is het volgende: je was in je droom voor het eerst in een hogere sfeer. Je hebt daar een bepaald soort onderwijs genoten en ook een zekere kracht gekregen. Het is de dank van de hemel voor je inspanningen. Je zult in de nu komende tijd merken dat deze kracht zich steeds meer zal doen gevoelen. Maar ik zou daar ook aan toe willen voegen dat daar voor jou ook weer meer verplichtingen mee verbonden zijn. Ieder geluk heeft zijn prijs, ieder nieuw recht een nieuwe plicht, iedere verdienste moet bevochten worden, alle verworvenheden moeten verdiend worden.

Dit klinkt harder dan het in werkelijkheid is want hoe hoger jullie komen, des te verblijdender worden juist deze plichten. Zo zal deze nieuwe sfeer die je je verworven hebt een wonderbaarlijk geluk voor je betekenen wanneer je ook verder het jouwe daarvoor doet. – Nu, misschien hebben onze vrienden nog iets te vragen?"

VRAAG: Ja, ik zou willen vragen of er een geestelijke dood bestaat en wat daarmee wordt bedoeld.

"De geestelijke dood is het zich bewust of onbewust overleveren aan de duistere machten. Wanneer je je dus voor het rijk van God afsluit. Zo zijn er niet alleen geesten maar ook mensen die van God afgescheiden

zijn, die zich niet in zijn orde laten opnemen omdat ze liever de weg van de minste weerstand volgen, liever toegeven aan de eigen zwakheden. Bijgevolg behoren ze toe aan het dodenrijk. Maar dit duurt in geen geval eeuwig."

(Het einde van de lezing kwam niet meer op de band)

Deze lezing werd oorspronkelijk in het Duits gegeven via Eva Pierrakos in 1957.
Aanvankelijk in verkorte vorm in Engelse vertaling uitgegeven door Center for the Living Force - Phoenicia (N.Y.) onder de titel: "Decisions and Tests."
In 1999 werd de lezing volledig in nieuwe Engelse vertaling uitgegeven door 'The Pathwork Foundation' als 'An Unedited Lecture' onder de titel: "Decisions and Tests".
Vertaling van de Duitse lezing in 2005 door Paul Avis.
© Stichting Gemeenschap het Pad. Uitgave 2009